

EXPOSICIÓ DEL XXV ANIVERSARI DEL CEIP EL VALLÈS

Terrassa, 1 de desembre de 2007

Molt bon dia. Senyora directora de l'escola, mestres, senyors regidors de l'Ajuntament de Terrassa, representants del Departament d'Educació, en primer lloc, vull donar-vos les gràcies per poder acompanyar-vos en aquest moment de celebració dels vint-i-cinc anys de l'escola. M'ha agradat molt fer el recorregut fotogràfic que heu preparat. Segur que aquí hi veieu, hi trobeu, molts records: nens i nenes que s'han fet adults, revistes que es feien amb ciclostil –ara amb ordinadors-, hores de classes que ja són hores de feina, alumnes que ja són pares... Per tant, records, canvis i relacions que es guarden a la memòria durant la resta de la vida.

Vull adreçar-me, primer, als més petits, a la canalla. Ja sé que hi ha de tot. Després ja parlarem per als grans, però primer deixeu-me parlar per als més petits, per als alumnes de l'escola.

Heu de pensar una cosa, heu de pensar una cosa, sobretot. Ara no us n'adoneu, però el que feu ara a l'escola és molt, molt important, moltíssim, moltíssim, molt més del que us pugueu pensar. Aprendre a llegir, aprendre a escriure –ja sé que molts en sabeu, ja he vist alguns dels contes que llegiu i que després passeu a treballs–, és molt important. Llegir i escriure és molt important. És molt important saber fer càlculs matemàtics, i encara que us sembli que ara pot ser una mica rotllo us serviran molt, després. És molt important aprendre geografia, les capitals de comarca, les comarques, molt important. És molt important aprendre les ciències naturals. És molt important tot el que us ensenyen aquests dies.

Però també és molt important, i això jo crec que ara és especialment necessari dir-ho, també, que aprengueu a ser ciutadans. I sabeu què vol dir, aprendre a ser ciutadans? Doncs mireu, vol dir, per exemple, saber que hi ha normes, i normes que s'han de complir; vol dir saber que tenim drets, que tenim drets, que hi ha persones i institucions que els protegeixen, i vol dir també saber que tenim

obligacions. I a vegades les obligacions són una mica pesades, però són obligacions que van acompanyades dels drets.

Si em permeteu l'exemple, és una mica com allò dels deures de l'escola. Els deures de l'escola són la nostra obligació. Si fem bé els deures de l'escola, després tenim temps lliure, que una mica seria com els nostres drets, la nostra llibertat. Fem els deures, i si els fem bé després tindrem temps per jugar i per fer altres coses. Una cosa va sempre junta amb l'altra.

I per acabar, respecte als més petits, tingueu molt present que quan us feu grans, -que segur que en teniu moltes ganes, de fer-vos grans, però tot arriba-, utilitzareu moltes de les coses que haureu après a l'escola. I coses tan elementals i tan bàsiques com, per exemple, tractar els companys amb respecte, ajudar-los si tenen cap problema, tenir paciència o saber que hi ha persones que no pensen igual que nosaltres, però que també està bé el que pensen. Per tant, a tot això, que de vegades sembla que no sigui gaire important, també hi heu de parar atenció, perquè són valors molt importants per al vostre propi futur.

Tot això anava per als més petits, per als més menuts. Ara deixeu-me anar per als més grans, els mestres i els pares.

I voldria començar felicitant els mestres i la resta del personal de l'escola per aquests vint-i-cinc anys de bona feina, i la bona feina es veu, es nota, s'enumera, i evidentment vull encoratjar-vos a continuar aquesta excel·lent línia educativa que du el centre. Per tant, no solament expresso agraïment, sinó que expresso admiració, admiració per l'equip directiu, pels mestres i pel conjunt dels professionals del sector educatiu.

La feina dels mestres no és fàcil, gens fàcil, i per desgràcia no sempre es reconeix, no sempre es valora com s'hauria de valorar, especialment en la societat en què vivim, i en la societat en què vivim avui a Catalunya en el segle XXI.

És obligat fer un esment especial, i el faig de tot cor i amb tota la solemnitat, a la Nuri Miró, a la Rosa Padrós, a la Dolors Dalmau i a l'Anna Benaiges. Gràcies a totes quatre, i evidentment també a tota la resta de l'equip de professionals d'El

Vallès per la seva implicació i, sobretot, per creure profundament en la feina de mestre.

Aquests dies el debat social que hi ha sobre l'educació és molt important. Jo no entraré ara aquí a fer valoracions ni a explicar informes de fundacions o altres elements. Penso que és un debat que és damunt la taula. Jo només vull dir una cosa, una cosa que em fa l'efecte que sí que és rellevant amb vista al futur: en aquest país tenim cohesió social, i de vegades això té un preu, però si tenim cohesió social és gràcies a l'escola que tenim i és gràcies a la feina que han fet molts mestres.

Potser no tenim excel·lència, encara, perquè hem fet cohesió social, però, tenint la base de la cohesió social i tenint clar que volem fer excel·lència, amb la gent que hi ha en aquest moment en el món de l'educació jo estic segur que en poc temps, i posant-hi els recursos adequats, arribarà l'excel·lència.

Ja sé que és matar molt ràpidament un debat que és viu, que és present i que l'hem de fer molt ben fet, però vull que aquestes paraules serveixin sobretot per posar un punt d'optimisme. És a dir, penseu que el que hem fet més difícil en aquest país, i gràcies en part, i en molt bona part, a l'educació, és que hi hagi cohesió social, que no és gens fàcil. I, per tant, vull agrair als mestres i als pares la voluntat d'haver-ho fet així.

En fi, l'escola ha de servir per transmetre valors, i valors com la diversitat, la participació, l'estimació envers el país, la cooperació o la creativitat. Jo penso que si es transmet tot això es fa una aportació inestimable a Catalunya i a la seva gent. I ho crec molt sincerament. L'educació ens fa capaços de crear una societat democràtica, una societat més justa, i ens ofereix possibilitats d'elecció, de canvi i de transformació social cap al progrés i cap al benestar.

I això és responsabilitat de tots, absolutament de tots. És responsabilitat dels polítics, sense cap mena de dubte els primers, donant la cara i fent el que han de fer, passant a l'acció moltes vegades i fent coses, perquè moltes vegades sembla que no es faci res. S'han de fer coses, i en aquest àmbit sobretot. Però també és responsabilitat de la societat: és responsabilitat dels mestres i les mestres, dels bons professionals que té l'educació en aquest país, i és

responsabilitat dels pares i les mares, que no poden obviar també la seva responsabilitat educativa i, en el fons, de fer país.

Per tant, sapiguen que amb les paraules que he intentat transmetre en aquests breus moments que hem pogut tenir aquest contacte us vull traslladar el suport i el compromís del Parlament amb relació a la vostra feina.

Vull felicitar-vos novament, que durant molts anys pugueu continuar la tasca educativa que feu i que durant molts anys aquesta cohesió social que hem aconseguit en aquest país continuï essent una bandera, continuï essent una mostra de la molt bona feina que es fa en moltes i moltes escoles.

Moltes gràcies i, ho repeteixo, felicitats.